

info

Stapp

Hier ben ik op mijn plek
.....
Stagecoach op schoolplein
.....
Binnenzitten is niets voor mij
.....
Ik weet nu waar ik aan toe ben

Werk dat bij
jou past.

stapp

‘Hier ben ik op mijn plek’

Elsie Miguel in haar nopjes bij Emmastaete

Elsie Miguel is een doorbijter. De 24-jarige Afrikaanse kwam dertien jaar geleden vanuit Congo naar Nederland. Mede dankzij haar doorzettingsvermogen, inzet en motivatie is het haar na veel stages en vrijwilligerswerk gelukt om een betaalde baan te vinden binnen de zorg. Sinds 15 november heeft Elsie een halfjaarcontract bij zorgcentrum Emmastaete in Hoensbroek.

Haar Nederlands is na al die jaren nog steeds niet vlekkeloos. Dit in combinatie met haar cognitieve ontwikkelingsstoornis én het ontbreken van de juiste opleiding maakte het voor Elsie heel lastig om een baan te vinden die bij haar past.

Verblijfsvergunning

Toen Elsie op de Praktijkschool in Heerlen zat, liep ze eerst stage bij een kinderdagverblijf om vervolgens terecht te komen in een verzorgingstehuis in Heerlen. ‘Ik heb daar lange tijd stage gelopen en had het er naar mijn zin,’ vertelt Elsie. ‘Leuke collega’s, fijne sfeer en een werkpakket dat me aansprak. Ik wilde daar graag blijven werken. Zo gauw ik mijn verblijfsvergunning had, kreeg ik een contract, zo werd me keer op keer beloofd.’

‘Dat contract is er echter nooit gekomen,’ vult jobcoach Heidi Ramakers van Stapp aan. ‘Uiteindelijk bleek er toch geen plek voor Elsie. Na een aantal omzwervingen kwam Elsie in 2008 terecht bij Stapp. Heidi: ‘Wij konden door onze contacten in de zorg wel iets voor haar betekenen. Na een paar korte stages in andere instellingen, kon Elsie in september 2009 aan de slag als afdelingsassistente bij Emmastaete in Hoensbroek.’

In haar nopjes

‘In dit zorgcentrum ben ik echt op mijn plek,’ glundert de frêle Congolese. ‘Ik wil met mensen werken en voor mensen zorgen. Hier kan ik dat doen.’ Op de dagbesteding van afdeling 2 is Elsie dan ook helemaal in haar nopjes. Koffie inschenken, helpen bij het koken, een spelletje spelen met de bewoners of de tafels dekken voor de warme maaltijd. Elsie weet - net als de bewoners - inmiddels precies waar ze aan toe is op haar werkdagen. ‘Eigenlijk vind ik alles even leuk om te doen,’ bekent ze. ‘Ook de cliënten van het zorgcentrum kijken uit naar de dagen waarop Elsie staat ingeroosterd,’ weet Heidi. ‘Elsie heeft engelengeduld en is heel lief voor de bewoners. Soms een beetje té lief. Ze moet nog leren om beter haar grenzen aan te geven. Daarbij probeer ik haar als jobcoach te helpen.’ Elsie zelf vindt het allemaal best. Ze staat te popelen om weer aan de slag te gaan. Gevraagd naar haar plannen voor de toekomst, denkt ze lang na. ‘Eerst werken en geld verdienen en wie weet, kan ik later nog wel verder leren om verzorgende of helpende te worden,’ klinkt het dan schuchter. ‘Ik geef nooit op,’ zegt ze vastberaden.

Stagejobcoach op het schoolplein

Stagejobcoach laat jongeren regisseur van hun eigen toekomst zijn

De overgang van de besloten omgeving van de school naar een reguliere, betaalde baan vormt een zeer belangrijk moment in het leven van leerlingen uit het praktijkonderwijs. Veel leerlingen hebben moeite met deze overstap en vinden het lastig om hun draai te vinden op de nieuwe werkplek. Om het voor deze jongeren gemakkelijker te maken, kunnen ze sinds kort extra begeleiding krijgen van een stagejobcoach die al tijdens het laatste schooljaar in beeld is.

'Het project stagejobcoach is een twee jaar durend proefproject van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,' vertelt re-integratiecoach Marieke Janssen van Stapp. 'Het ministerie wil met het initiatief onderzoeken of jongeren met een beperking beter doorstromen naar werk als ze tijdens hun stage in het laatste jaar al begeleiding krijgen van een jobcoach.'

Praktijkonderwijs

Hoewel de regeling uitsluitend bestemd is voor scholen voor praktijkonderwijs en voor scholen uit het voortgezet speciaal onderwijs, is de stagejobcoach zeker niet bedoeld voor alle leerlingen binnen deze vormen van onderwijs,' benadrukt Marieke. 'De stagejobcoach is er speciaal voor die leerlingen die bijvoorbeeld psychische of sociaal-emotionele problemen hebben of voor scholieren met beperkte zelfstandigheid. Net voor deze groepen is het niet altijd even gemakkelijk om een plaatsje op de arbeidsmarkt te veroveren. Wij willen hen daarbij al in een vroeg stadium helpen en de overgang van school naar werk vloeiender laten verlopen.'

Extra begeleiding

Sinds september begeleidt Stapp een vijftal leerlingen van Praktijkonderwijs Roermond* die voldoen aan de criteria. 'Zij krijgen tijdens hun stage extra begeleiding van een jobcoach van Stapp,' vertelt Jos Ros, adjunct-directeur van de school. 'UWV betaalt de begeleiding, wij hebben Stapp gevraagd om een jobcoach beschikbaar te stellen voor deze leerlingen. Zo kan de stagejobcoach al ondersteunen bij het kennismakingsgesprek en werkt de coach concreet mee om leerlingen het door de werkgever gevraagde aan te leren in de praktijk.'

Vertrouwensband

Jos Ros: 'We hopen dat de stagejobcoach de sprong van de stage naar de arbeidsmarkt vergemakkelijkt. De meerwaarde voor ons zit hem vooral in het feit dat de leerlingen de stagejobcoach al in de bestaande en de vertrouwde omgeving van de dagschool leren kennen. Zij kunnen dan een vertrouwensband opbouwen met deze coach die hen in hun latere werk ook nog terzijde kan staan. De leerlingen die meedoen aan het project zijn allemaal super gemotiveerd. Ze hebben genoeg in hun mars, maar hebben vaak wel nog een laatste zetje nodig om ook straks volwaardig mee te draaien in de maatschappij. Toch zijn wij ervan overtuigd dat deze leerlingen de regisseur van hun eigen toekomst kunnen zijn. De stagejobcoach kan daarin een belangrijke rol spelen.'

* Stapp werkt ook samen met Praktijkonderwijs Parkstad Limburg. Op deze school begeleiden de stagejobcoaches drie leerlingen.

'Binnenzitten is niets voor mij'

Niek Jongen vindt werkplek als leerling-hovenier

'Voor ons is iedereen gelijk,' stelt Felix Eisenga, bedrijfsleider van Hoveniersbedrijf Sef Strijkers. 'Mensen met een beperking blinken vaak ergens in uit. Voor Niek geldt dat zeker. Als ik zie hoe secuur hij de maaimachines onderhoudt en hoe hij perfect rechte grasbanen maait, er zijn er maar weinig die dat op deze manier kunnen.'

Niek Jongen, de 19-jarige inwoner van Nieuwstadt, glimt van trots. Sinds april dit jaar werkt hij fulltime als leerling-hovenier voor de firma Strijkers op landgoed Hommelheide in Susteren. In de zomer is hij verantwoordelijk voor het maaien van het gras en het onderhoud van de materialen. Buiten het seizoen springt hij in waar dat nodig is. Inmiddels is hij een graag geziene gast. Niet alleen bij Felix valt hij goed, ook met zijn acht collega's kan hij prima door een deur.

Sociaal gezicht

'Niek is de eerste cliënt die via Stapp bij ons werkt,' vertelt Felix. 'Eerder hebben we al een paar jongens via een ander re-integratiebedrijf aan het werk gehad. Dat is goed bevallen. Als bedrijf wil je ook je sociaal gezicht laten zien door mensen als Niek een kans te geven. Doordat Stapp rekening heeft gehouden met de wensen en mogelijkheden van Niek en gekeken heeft naar ons als bedrijf, lijkt hij voor ons de juiste man op de juiste plek.' Een prima match dus. Problemen zijn er nauwelijks.

Felix: 'Hoewel Niek als gevolg van een verkeersongeluk in zijn kindertijd een lichte mentale en fysieke beperking heeft, is hij goed in staat om alle voorkomende werkzaamheden uit te voeren. Zijn ouders hebben een boerderij en hierdoor heeft hij ook al wat ervaring met het rijden op een tractor. Nu leer ik hem met de andere machines om te gaan. De hakselaar, de motorzaag, de minigraver. Straks moet hij alle machines zelfstandig kunnen bedienen.'

Rijlessen

Niek zelf vindt het buitenleven geweldig. 'Binnenzitten is niets voor mij.' Hij is hard op weg om een all-round hovenier te worden. Zijn motorzaag- en zijn bosmaaiercertificaat heeft hij al op zak. Nu volgt hij rijlessen om straks met het busje op het park te kunnen rijden. Via Felix kwam hij in contact met een parkbewoner die zich specialiseerde in het geven van rijles aan mensen met een beperking.

Van alles wat hij doet, is hout versnipperen toch wel zijn favoriete bezigheid. 'De versnipperaar waarmee ik snoeiafval en kleine stammetjes fijn maal, is echt mijn ding,' zegt Niek. 'De herfst- en winterperiode vind ik daarom ook het allermooist hier. Snoeien, met grote takken sjouwen. Fysiek is het redelijk zwaar.' Maar dat deert hem niet, verklapt hij. 'Op de sportschool train ik mijn armen en schouderpartij fanatiek. Gewoon omdat ik het leuk vind, en het komt mijn werk zeker ten goede.'

'Ik weet nu waar ik aan toe ben'

Ruud Schreurs multi-inzetbaar bij McDonald's

Ruim een jaar geleden startte Ruud Schreurs via Stapp met een traject begeleid werken bij McDonald's in Echt. Hamburgers bakken, een Quarter Pounder samenstellen, een Big Tasty beleggen. Hij leerde het allemaal. Inmiddels heeft de 21-jarige Ruud uit Melick alle stations in de keuken goed doorlopen en is hij multi-inzetbaar.

De McDrive, de bediening, de kassa of de keuken. Je zegt het maar en Ruud gaat aan de slag. Zijn hand draait hij niet snel ergens meer voor om. 'Ik krijg hier veel energie van en kom elke dag fluitend naar mijn werkt,' licht hij toe.

Omdat Ruud PDD-NOS heeft, was het niet gemakkelijk om na zijn VMBO-basisopleiding richting grafische technieken een leuke baan te vinden. 'Ik wist niet echt wat ik wilde,' vertelt Ruud. 'Verder studeren was geen optie, dus zat er niets anders op dan werken.' Dat ging niet meteen van een leien dakje, zo leerde de praktijk. 'Ruud heeft allerlei banen en baantjes gehad voordat hij bij Stapp in het traject kwam,' voegt jobcoach Rob Claessen toe. 'Via de bouwafdeling van Westrom kwam Ruud bij de Businesspost terecht. Daarna volgden de Snackkiosk op het station en de Gamma. Deze werkplekken sloten niet goed aan bij de wensen en mogelijkheden van Ruud.'

Razend enthousiast

Ruud wilde graag in de horeca werken, daar was hij intussen wel achter gekomen. Via Stapp kwam hij uiteindelijk terecht bij McDonald's in Echt. De leidinggevendenden zijn door de jobcoach ingelicht over de beperkingen van Ruud. 'McDonald's is een prima bedrijf,' vindt Ruud. Hoewel hij een paar jaar geleden niet had kunnen vermoeden ooit zelf te werken bij de fast-foodgigant, is hij inmiddels razend enthousiast over zijn werkgever. 'Er zijn goede opleidingsmogelijkheden, gelijkgestemde collega's en vooral ook veel leuke bedrijfsuitjes. Je bent hier bovendien nooit alleen, maar hebt altijd mensen om je heen op wie je kunt terugvallen. In het begin had ik vaak moeite om me aan de werkprocedures te houden. En om alles in de juiste volgorde te doen. Ik ben blij dat ik daarbij veel ondersteuning heb gehad.'

Duidelijkheid

Dat alles nu volgens het boekje gaat, bewijst ook het feit dat Ruud sinds een paar maanden regelmatig achter de kassa te vinden is. Ook is hij - samen met een andere Stapp-cliënt die bij McDonald's Roermond werkt - gestart met de opleiding voor fastfoodmedewerker 2. Een dag per week gaat hij naar school, daarnaast staat hij voor 32 uur op de loonlijst. 'Na een aantal jaren zoekende te zijn geweest, lijkt Ruud eindelijk zijn draai gevonden te hebben,' bevestigt zijn jobcoach. Ruud: 'Ik weet nu waar ik aan toe ben,' zegt hij. 'Ik ben blij dat ik duidelijkheid heb voor de komende jaren: mijn opleiding, mijn baan hier. Dat geeft me de innerlijke rust die ik nodig heb om goed te functioneren. Onzekerheid is niets voor mij.'

Samen op stap naar een
kleurrijk 2010

stapp

*Werk dat bij
jou past.*